

θε τόσο τὸ ἀγχιτῆμο τοῦ ὄνομα : «Βιβιάνα !... Βιβιάνα !...»

«Ἐξαιρα ἐκείνη βρόθῃκε μπροστά του... Ἡ τυχὴ τοῦ ἔφερε τὸν ἕνα ἀπέναντι σὸν ἄλλο... Ὡς τοῦδεχες τάχα τὴν ὥρα διὰ τὴν ἐκείνη ἔνωωθε τὴν ἴδια σὺνγίνη πού αἰσθανόταν κα' αὐτός ;... Ὡς τὸ ξανάδινε, μὲ μιὰ τῆς λέξι, ὅλη ἐκείνη τὴν ἀνεύκατοι χαρὰ κα' εὐτυχία, ἡ ὅποια, ἔδω καὶ μερικὰ λεπτά, εἶχε ἀρχίσει νὰ τὸν ἐγκαταλείπῃ σιγά-σιγά ;...»

«Ἀλλοίμονο !...»

Τὸ χαμόγελο πού ἄνοιξε στὰ χεῖλη τῆς μόλις τὸν εἶδε ἦταν τὸ ἴδιο μὲ τὸ ὅποιο εἶχε γελάσει πρὸ ὀλίγου στὸν κομπὸ μονοκλινοῦ σὺντροφό τῆς... «Ἐνα ἐπιμελῆμενο κοκετίστικο χαμόγελο... Τὸ σφίμε τοῦ χειροῦ τῆς, ἑνὸς λευκοῦ χειροῦ μὲ πλὴν γυαλισμένα νύχια, ἦταν τὸ ἴδιο σὰ νὰ εἶχε χωριστὴ μόλις χεῖρ ἀπὸ τὸ σὺντροφό τῶν παιδιῶν τῆς χρόνων...»

«Ἐπειτα τὸν μίλητε καὶ καθένα ἀπὸ τὰ ἀδιάφορα λόγια τῆς φαίνοταν στὸ δυστυχισμένο Κλαυδίου πὼς ἄνοιγε ἀκόμα περισσότερο τὴν ἄβυσσο πού εἶχε ἀρχίσει νὰ τὸν χωρίζῃ...»

«Ἀγαπῆτέ μου, τὸν εἶπε, κατὰ τὰ φαίνόμενα θὰ σὰς ἄρξω πολλὴ ἡ ζωὴ σας ἐκεῖ κάτω στὴν Ἄφρικη... Μὰ ἐνεα καὶ πρὸς τὰ ἐξαγιγένη ἐπιτέλους πολιτισμένους... Ἐγὼ ἄλλαξά πολύ, ἔξερες, στὸ διάστημα τῶν πέντε χρόνων πού ἔχουμε νὰ ἰδοθῆμε... (Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Κλαυδίου ἐπῆνε ἕνα τὸν στεναγμό). Διασκέδαζα πολύ... Διασκέδαζα... καὶ τὸ βρῖσκα αὐτὸ πολύ ὕψαιτο... Ὡς τὸ δῆξε ἀλλωστὸς κα' ἐσεῖς, γινὰ, φυσικά, θὰ ἐρχόσαστε συχνὰ σις ἐσπερίδες μας ;... — Δὲν... δὲν πιστεύω... Δὲν μ' ἄρξεται καθόλου ὁ χορός... ἐπιτέλλισε, χωρίς νὰ ξέρῃ τί λέει.»

«Ακούγοντάς τὸν ἡ Βιβιάνα γέλασε ἐπιτηδευμένα :

— Πόσο ἀπολίτιστος; φαίνοσαι, κατ' ἐνεα Κλαυδίου... Σοῦ χρειάζεσθαί μιά τέλεια κομμικὴ ἀνάστροφῃ...»

«Ἐκείνος ὅμως δὲν ἀκούε περὶ... Ἡ ἀπρὸσοδέκτη αὐτὴ ἀπογοήτευστὸν τὸν εἶχε κάνει ἄνω - κάτω... Ἐνωωθε μὰ δυνατὴ ἐπιθυμία νὰ μεῖνῃ μόνος... μόνος μὲ τὸν πόνο του... Πάει παιδί, ἡ γλυκεῖα νεράϊδα Βιβιάνα εἶχε χαθῆ !... Εἶχε μεταβληθῆ σὲ μιὰ κοῦκλα πού μοναδικὴ τὴς ἀσχολία εἶχε νὰ στολιζέται, νὰ ἐπιδεικνύεται καὶ νὰ δέχεται τίς κολακείες τῶν ἄλλων... Ἦταν ἕνα πλάσμα γεμάτο ἐγωϊσμό πού περιφρονῶσε τὴν στρογγύλη καὶ τὴν ἀνάτη καὶ πὸ τὸ μόνον πού τὴν ἐνδιέφερε ἦταν νὰ ἔχη ἐπιτυχίες... Νὰ τί εἶχε γίνη ἡ παιδικὰ του φίλη, τὴν ὅποια εἶχε λατρεύῃ μετὴν καρδιά του, ἔτσι ἀλλή ὅπως τὴν εἶχε γνωρίσει...»

«Ἐκείνη, χωρίς νὰ ὑποψιάζεται κἀν τὸ σιωπηλὸ δράμα πού παιζότανε τῆς σιγῆς αὐτὴ μέσ' τὴν καρδιά του, ταχυποιοῦσε μιὰ μπούκλα, ἡ ὅποια εἶχε ξεφύγει ἀπὸ τὰ μαλλιά τῆς... Ὡπως φαίνοταν, βιάζοταν νὰ τὸν ἀφήνῃ γιὰ νὰ πᾶν νὰ συναντήσῃ τὴν ὑπερκοσμικὴ παρέα τῆς, στήν ὅποια ἡ συντροφιά τῆς ἦταν ἀπαραίτητη...»

«Ἐκείνος, χωρίς νὰ κληθῆ μὲ τὸ θάνατο μέσ' στήν ψυχὴ του, συντριμμένος, ἀνικατος ν' ἀρθρώσῃ μιὰ σολαβή, ἀκούηκε μηχανικά ν' ἔνα δέντρο. Ἐκείνη τὸν ἀπογαρήτῃσε κα' ἄρχισε ν' ἀπομακρύνεταί...»

Τότε ὁ Κλαυδίου ἀπότομα, πῆταξέ μακρὰ του τὸ μωρομένο γαϊφάλλο, τὸ ὅποιο, πρὸ ὀλίγου, μὲ τὴν ἐλατρία εἶχε περάσει στὴν μπουκίτῃρα του γιὰ νὰ τῆς τὸ προσφέρει... «Ἐπειτα, σὰν χαμῆνος, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα ἀπὸ τῆς, τὴν ἐκτόταξε ἀπελευθέρωσθαι ἀπ' αὐτόν, ν' ἀπομακρύνεταί ἀπὸ τὴν καρδίαν του καὶ τὴν ὑπαχῆ τὸν καὶ νὰ γίνεταί σὰν ἕνας μικρὸς ἰσκιὸς μέσα στὸ ἀπὲρνετο σκοτάδι τῆς νύχτας...»

NOEL D' HIEVRÉS

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ... ΜΠΟΥΓΑΔΑ

Η ΤΗΦΡΑ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΙΔΟΥ

Κάποιος τραπέζιτῆς τῆς Ρώμης εἶχε ἕνα κτήμα στὴν Ἄλπια ὄδο, τὸ ὅποιο διευχερίετο ὁ ἐπιστάτης του. Μιά μέρα, καθώς μερικοὶ ἐργάται ἐσκαβαν ἕνα ἄγρὸ τῷ κτηματός, βρῆκαν μέσα στὴν ἄρχειατε τεφροδόχος. Ὁ ἐπιστάτης τῆς μετῆρε ἀμέσως σ' ἕνα ἀσφαλῆς μέρος καὶ ἐπέλεξε ἕναν ἀγγειολογὸ στὸν ἰδιοκτητὴν τοῦ κτηματοῦ γιὰ νὰ τὸ ἀναγγελεῖ τὸ εἶδημα. Ἀμέσως ὁ Ρωμαῖὸς τραπέζιτῆς ἐξερεξέ στὸ κτήμα του, ἔξηταξε τίς τεφροδόχους καὶ ἀπὸ τίς εἰς λαυφᾶς πού εἶχαν αὐτὲς ἔβαντο, εἶδε διὰ περιεχῆσαν τὴν τέφρα τοῦ θεοστοῦ υἱοῦ τῶν αυτοκράτορας Γαλέα, Πίουου Λουκιανιανόου καὶ τῶν σπεινυτέρων συγγενῶν του. Ὁ Πίουος εἶχε ἀποκεφαλῶσθαι μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Γάββα ἀπὸ τὸ διάδοφό του Ὀθωνα, χωρίς ν' ἀνέβῃ καθόλου στὸν θρόνο. Ἡ σὺνγος ὅμως τοῦ Γάββα, Βεργαία, εἶχε κατορθώσει πληρωφόντας ἕνα μεγάλο χρηματικὸ ποσόδὸν νὰ παραλάβῃ τὰ πτώματα, νὰ τὰ κηδέσθαι ἀξιοκρατῆκῶς καὶ νὰ θάψῃ τὴν τέφρα τους.

Μετὰ τὴν ἐξέτασι τῶν τεφροδόχων ὁ Ρωμαῖὸς τραπέζιτῆς, βλέποντάς τε ἀδειες, ρώτησε τὸν ἐπιστάτην του :

— Γιατί εἶνε ἀδειες ; Πού νὰ βρισκοῦνται ἄραγε ἡ σάτζη ;

— Ἡ σάτζη ; εἶπε ὁ ἐπιστάτης. Ὡ ! αὐτὴ τὴν ἐδωσα στὴν γυναῖκα μου... Ἐξεῖ σήμερα μπογιάδα καὶ τὴν ἐρῶτε στὴν ἀλυσίβρα !..



ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ



Τὰ κουνέλια ζοῦνε 8 χρόνια.
— Τ' ἀγριογοῦνουν ζεῖ κατὰ μέσον ὄρο 25 χρόνια.
— Ἡ κίτσικα 12-14 χρόνια, ὅταν κίτσοτῆται.
— Ἡ ἀλεπού ζεῖ 11-15 χρόνια, προσιάνεταί δὲ τὸ τέλος τῆς. Κρύβεται τότε στὴ βαθύτερη σπηλιά πού θὰ βρῆ μπροστά τῆς κα' ἐκεῖ φοβάται.
— Ἡ ἀρκουδά ζεῖ 30 χρόνια. Ὡσαν καταλάβῃ πὼς ἔφτασαν τὰ στεγνὰ τῆς, δέρνεται καὶ ἀκούει λυπητερά !..
— Τὰ βατράχια ζοῦνε 16 χρόνια. Ἐνας βατράχος πέφτει νόφῃρες στὴ Γενεῦσὸς ἡλικίᾳ 19 χρόνων. Τὸν εἶχαν σὲ ἰδιότητα δεκάμενῆ κα' εἶχε μισθὸς ἄξιός βάρος !..
— Τὸ βῶδι ζεῖ περὶ 20 χρόνια καὶ φοβάται ἦρημα καὶ ἦσυχια, χωρίς σκουῖματα, μουγκράτῃ καὶ φασαρίε.
— Ἡ γάτες ζοῦνε 12 περὶ 20 χρόνια. Μιά γάτα πού νόφῃρε τελευταία στὸ Λονδίνο ἦταν 28 χρόνων. Ἐνας ῥωσολόγος, ὁ περιήρημος Μπακλεῖ, παραδέχεται πὼς ἡ γάτα ἔμα ζοῦνε ἐλεύθερες καὶ κατὰ τὸ κέφι τους, μπορεῖ νὰ φτάσων καὶ στὰ 40 χρόνια ! Ἡ γάτα τῆς Ἀγκυράς ζοῦνε 15 χρόνια. Σὰ γεράματα τους γίνονται πλὴν ἰδιοτροπῆς.
— Ὁ πολυεκατομηνούριχος Ἀμερικανὸς Ροκφέλλερ εἶχε μιὰ θαυμασία γάτα τῆς Ἀγκυράς, ἡ ὅποια πῆρε πολλὰ βραβεία ὁ διαγωνισμοῦ γάτων ! Κάποτε τὸν ἐπρόσφεραν γι' αὐτὴ 6 χιλιάδες λίρες ! Ἡ γάτα αὐτὴ ἔφησε 34 χρόνια ! Τῆς εἶχε ὅμως ἰδιαιτέρους ὑπηρετίας καὶ ἐξοχωστὸ μᾶγειρο !..
— Ὁ ἐλέφας ζεῖ 200 χρόνια. Ὁ μεγάλος φιλόσοφος τῆς ἀρχαίωτητος Ἀριστοτέλης λέει κἀπου, ὅτι οἱ ἐλέφαντες μπορεῖ νὰ ζῆσων καὶ 280 χρόνια. Οἱ Ἴνδοι διατεινοῦν πὼς οἱ ἐλέφαντες τῶν Ἰνδιῶν ζοῦνε 300 χρόνια ! Ἐνας ἐλέφας πού τὸν εἶχαν πιάσει σὲ ἀγνωστὴν ἡλικίᾳ ζῆσε 230 χρόνια.
— Τὸ ἄλογο κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη, ζεῖ 40 χρόνια. Κάποιος Γάλλος φυσιοδίφης, λέει πὼς ἕνα καλὸ ἄλογο μπορεῖ νὰ ζῆσῃ ἴσασμ 70 χρόνια, σταν εἶνε καλοζωισμένο. Ἐπάρχων ἄλογο κίλῃς ἄρτιστος πού ἔφησαν 50 καὶ 60 καὶ 70 χρόνια καὶ εἶχαν διατηρήσει τὴν ὁμορφιά τους καὶ τὸ σφρίστικο. Τ' ἄλλα πού δουλεύουν σὲ βαρεῖες δουλειές δὲν ζοῦν παραπάνω ἀπὸ 30 χρόνια.
— Ἡ γαμήλια ζεῖ περὶ 30 χρόνια. Ὡσο γερὰ γίνεται καὶ πὸ ἰδιότροπη, μπρούσκια καὶ τεμπέλα.
— Ὁ σκύλος ζεῖ, τὸ πλὸν, 15 χρόνια κα' ὁ λαγὸς 10 χρόνια.
— Τὸ λιοντάρι ζεῖ 90 χρόνια. Ἐνα λιοντάρι ἔφησε σ' ἕνα θηριοτροφεῖο 75 χρόνια.
— Τὸ γαϊδουρί ζεῖ 30 χρόνια. Ἄν δὲν κατοπερῆται μπορεῖ νὰ ζῆσῃ καὶ περισσότερα χρόνια.
Τὰ θηλυκὰ γαϊδοῦρα ζοῦνε πλὸν ἀπὸ τοῦς γαϊδάρους.
— Τὰ ποικίλια ζοῦνε 6 χρόνια. Προσιάνονται κα' αὐτὰ τὸ τέλος τους, ὅπως εἶπαμε καὶ γιὰ τίς ἀλεπούδες καὶ καθὼς ἐκείνης κρύβονται κα' αὐτὰ γιὰ νὰ ψοφήσων στὴν φοβίαν τους.
— Τὸ πρόβατο ζεῖ 9 χρόνια καὶ ἡ σούρα 19.
— Οἱ σκίουροὶ ζοῦνε 6 χρόνια. Λίγο πρὶν ψοφήσων γίνονται τρομερὰ νευκτοὶ καὶ ἀνήσυχτοι.
— Ἡ χελώνη ζοῦνε 20 χρόνια. Μιά χελώνα ἔφησε 27 χρόνια, γιὰτί εἶχε ἐξαιρετικὴ περιποίηση στὸ Ζωολογικὸ κῆπο τῆς Βερόνας.
— Τὸ γουροῦνι ζεῖ 15-20 χρόνια. Στὰ τελευταία του γίνεταί πλὴν μελαγχολικὸ καὶ ἰδιοτροπο. Τὰ μουλάρια ζοῦνε 50 χρόνια.
— Ὁ ἀέτος ζεῖ ἴσασμ 100 χρόνια. Αὐτὸ παραδέχονται γενικῶς οἱ πτηνολόγοι. Ἐνας ἀέτος ὅμως πού εἶχε πιαστῆ μικρὸς καὶ πέρασε ὅλη τὴν ζωὴν στὸν Ζωολογικὸ κῆπο τῆς Βιέννης, νόφῃρε πρὸ 3 μηνῶν σὲ ἡλικίᾳ 124 χρόνων !.. Ὁ αἰετοῖ ζοῦνε πλὸν σταν δὲν τρώνε πὸν.
— Τ' ἀρνῶνα ζοῦνε 6 χρόνια. Ἐνας πτηνολόγος ὅμως, ὁ Βιεννῶνὸς Σάιτελ, βεβαίωνε πὼς ἕνα ἀρνὸν ἔζητιξέ στὸν κῆπο τὸν 9 χρόνῃς στὴ σιὰ τῆς φράλα του. Ὡστε τ' ἀρνῶνα ζοῦνε ἴσασμ 10 χρόνια κατὰ τὴ γνώμη τοῦ κ. Σάιτελ.
— Οἱ γῦβες ζοῦνε 120 χρόνια. Ἐνας γῦβας ἔφησε 148 χρόνια. Γιὰ πολλὰς δεκαετηρίδες φώληγε κοντὰ σ' ἕνα χωριὸ τῆς Οὐγγαρίας, τῶν ὅποιοι εἶδε τρεῖς στὴ σιὰ τῆς γενεῆς νὰχρονταί καὶ νὰ παρῶχονται !..
— Τὸ γεράκι ζεῖ 150 χρόνια. Ἐνα γεράκι κυνηστικὸ ἔφησε 162 χρόνια.
— Ὁ Ἰνδιανός ζεῖ 16 χρόνια.
— Τὸ κινανόρι ζεῖ 12 χρόνια ἐλεύθερο καὶ 15 χρόνια σταν ζεῖ σὲ κλουβί. Ἡ σκλαβιά τὸ ὄφελετ. Εἶνε παρῶξενο βέβαια ἀπὸ μὰ κα' ἐξακρωβόμενο ἀπολίτισος.
— Ἡ καρδερὶνα ζεῖ 25 χρόνια κα' ἡ τοῖχλα ἄλλα τόσα. Λένε μολαταῖτα ὅτι μερικῆς τοῖχλης ζοῦνε 60 χρόνια.
— Τὰ κοράκια ζοῦνε 400 χρόνια. Εἶνε τρομερὰ μακροβίω... Κορακοζῶντο ἔνε καὶ τὸν ἀνθρώπο πού ζεῖ πλὸν χρόνια.
Ο ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ